

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม มีข้อสรุปการวิจัย ข้ออภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
- 1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความก่อนกับหลังเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
- 1.1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
- 1.1.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
- 1.1.5 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

- 1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 120 คน
- 1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Sampling)

ด้วยวิธีการจับฉลากจาก 3 ห้องเรียน สุ่มมา 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน โดยนักเรียนในแต่ละห้องมีการคละกัน คือ มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1) แผนการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนเตรียมความพร้อมการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ จำนวน 1 แผน แผนการฝึกทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 16 แผน ใช้เวลาสอน แผนละ 60 นาที แต่ละแผนประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2) แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ จำนวน 16 เรื่อง ประกอบด้วยเนื้อเรื่องและแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกรื่องละ 10 ข้อ ในการสร้างใช้หลักการของบลูมโดยวัดทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ร้อยละ 40 หรือ 4 ข้อ วัดทักษะการอ่านขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า ร้อยละ 60 หรือ 6 ข้อ รวมทั้งหมด 10 ข้อ ส่วนแบบฝึกหัดการเขียนสรุปความเป็นแบบอัตนัยเพื่อฝึกการเขียนสรุปความ จำนวน 16 เรื่อง

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ก่อนเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนก่อนเรียนประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ส่วน คือ แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีคำถามเพื่อวัดการอ่านจับใจความ จำนวน 3 เรื่องๆละ 10 ข้อ รวมจำนวนข้อสอบ 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ในขอบเขต 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในขอบเขต 0.20-1.00 และค่าความเที่ยง 0.87 และแบบทดสอบการเขียนสรุปความเป็นแบบอัตนัยเพื่อวัดการเขียนสรุปความ โดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เรื่อง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความหลังเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความหลังเรียน ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ส่วน คือ แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีคำถามเพื่อวัดการอ่านจับใจความ จำนวน 3 เรื่องๆละ 10 ข้อ รวมจำนวนข้อสอบ 30 ข้อ และแบบทดสอบการเขียนสรุปความเป็นแบบอัตนัยเพื่อวัดการเขียนสรุปความ โดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เรื่อง มีค่าความยากง่ายอยู่ในขอบเขต 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในขอบเขต 0.20-1.00 และค่าความเที่ยง 0.83

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วทำแบบทดสอบการอ่านจับใจความ และเขียนสรุปความทั้ง 3 เรื่อง ใช้เวลา 60 นาที

2) ดำเนินการสอนตามแผนที่ 1-16 ใช้เวลาสอนแผนละ 60 นาที ดำเนินการสอนโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อการอ่านและทำแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ จำนวน 16 เรื่อง

3) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความหลังเรียนไปทดสอบกับนักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วทำแบบทดสอบการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความทั้ง 3 เรื่อง ใช้เวลา 60 นาที

4) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนและแบบฝึกหัด มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1) ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนเรียนหลังเรียนและแบบฝึกหัด

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความต่างกันโดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

3) การทดสอบความสัมพันธ์ของคะแนนพัฒนาการของการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้เพียร์สัน (Pearson' Product Moment correlation coefficient) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านจับใจความจากการใช้แบบฝึกหัดโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อปรากฏว่า เรื่องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงสุด คือ เรื่องเมืองทับเที่ยง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 เรื่องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความต่ำสุด คือ เรื่องการป้องกันการเกิดคลื่นเท้า ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.03 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 7.75 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 1.16 จากค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนสรุปว่า มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 แต่คะแนนไม่ได้สูงขึ้นตามลำดับ อาจเป็นเพราะความยากง่ายของเนื้อหาที่เรียงจากง่ายไปหายากโดยดูจากกราฟฟราย

1.3.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนสรุปความจากการใช้แบบฝึกหัดโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อปรากฏว่า เรื่องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความสูงสุด คือ เรื่องปะการังเทียม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.28 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เรื่องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความต่ำสุด คือ เรื่องการเลี้ยงเซียมซี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.15 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 8.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.93 จากค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนสรุปว่า มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 แต่คะแนนไม่ได้สูงขึ้นตามลำดับ อาจเป็นเพราะความยากง่ายของเนื้อหาที่เรียงจากง่ายไปหายากโดยดูจากกราฟพาย

1.3.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.00 คะแนน และ 22.03 คะแนนตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.18 คะแนน และ 24.59 คะแนนตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.5 การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความกับผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.3.6 การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความกับผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.3.7 การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.8 การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้อภิปรายผล โดยสรุปได้ดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านจับใจความจากการใช้แบบฝึกหัดโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อปรากฏว่า เรื่องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงสุด คือ เรื่องเมืองทับเที่ยง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.85 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่องเมืองทับเที่ยงเป็นเรื่องที่ 13 ซึ่งอยู่ตอนท้ายๆ ของการฝึกนักเรียนได้ผ่านการฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญในการอ่านจับใจความและเนื้อหาของเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหา เรื่องที่นักเรียนทำคะแนนได้ดีที่สุด คือ เรื่องการป้องกันการเกิดคลื่นเท้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.03 อาจเป็นเพราะความซับซ้อนของประโยคและจำนวนคำคือ 693 คำ ดังที่สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2538) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้สรุปได้ว่า ความซับซ้อนของประโยคมีส่วนทำให้เกิดความสับสนแก่นักเรียนที่เป็นผู้อ่าน ประโยคที่มีส่วนขยายหลายส่วนจะก่อให้เกิดความสับสนในการค้นหาประเด็นสำคัญ

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านจับใจความพบว่า การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความไม่สูงขึ้นตามลำดับแต่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60 อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการเรียนรู้ การเก็บสะสมความรู้และการนำความรู้ที่นักเรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการอ่านความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2538) เมื่อผู้อ่านอ่านสารประเภทต่างๆ ทั้งบันเทิงและวิชาการจะพยายามโยงเข้าสู่ประสบการณ์เดิมและใช้ประสบการณ์ที่ตนมีอยู่เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจเพื่อยอมรับหรือไม่ต่อไป การที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยในการฝึกครั้งที่ 2 ได้มากกว่าครั้งสุดท้ายอาจเป็นเพราะเนื้อเรื่องในการฝึกครั้งที่ 16 มีความยากมากที่สุดเนื่องจากอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระดับ 9 ในกราฟฟราย นอกจากนั้นชอมสกี (Chomsky 1965) มีความเห็นว่าภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์อื่นๆ ภาษาไม่ใช่เป็นเพียงกิจนิสัยการเรียนรู้ภาษาที่มีความซับซ้อนมากกว่าการเรียนรู้จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกหรือการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ เพราะการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ภายในสมองของมนุษย์อันเกิดจากความรู้ ความเข้าใจและการใช้ภาษา ดังนั้นการได้ฝึกฝนเป็นประจำทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาที่มีคุณภาพพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความที่ดีขึ้นและยังเป็นการฝึกนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนด้วย ประกอบกับในขณะที่ฝึกนักเรียนได้ฝึกอย่างถูกวิธี ปฏิบัติตนในการอ่านจับใจความถูกต้อง ปฏิบัติตามลำดับขั้นในการอ่าน นักเรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความที่ดี เป็นผลมาจากการได้ฝึกฝนการอ่านจับใจความอย่าง

สม่ำเสมอซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike 1874) และทฤษฎีสิ่งเร้าของออสซูเบล (Ausubel 1963) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากสิ่งเร้าที่มาจากประสบการณ์ความรู้เดิม สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้เสนอทฤษฎีการอ่าน คือ ทฤษฎีที่เน้นพฤติกรรม มีแนวคิดว่าการเรียนรู้เป็นการสร้างนิสัย เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสมในขณะที่มีการตอบสนอง สิ่งเร้าจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นสื่อหนังสือพิมพ์จึงช่วยพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดี

2.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนสรุปความจากการใช้แบบฝึกหัดโดยใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อปรากฏว่า เรื่องที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความสูงสุด คือ เรื่องปะการังเทียม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.28 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ทั้งนี้อาจเป็นด้วยเหตุผลดังนี้ เรื่อง ปะการังเทียม เป็นเรื่องที่ 10 ซึ่งนักเรียนได้รับการฝึก การเขียนสรุปความจนเกิดความชำนาญและเนื้อหาของเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติซึ่งมีความน่าสนใจเรื่องนี้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความต่ำสุด คือ เรื่องการเลี้ยงเซียมซี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.15 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่องการเลี้ยงเซียมซีเป็นเรื่องที่ฝึกในช่วงแรก นักเรียนอาจยังไม่เกิดความชำนาญในการเขียนประกอบกับเนื้อหาของเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อเรื่อง โชคกลาง และอาจเป็นเพราะความซับซ้อนของประโยคและจำนวนที่มีจำนวนมากโดยมีจำนวนคำ 616 คำ

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนสรุปความพบว่า การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียน สรุปความไม่สูงขึ้นตามลำดับแต่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60 อาจเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2538) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเขียนสรุปได้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน เด็กต่างเพศก็มีความถนัดทางภาษาต่างกัน และการที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยในการฝึกครั้งที่ 2 ได้สูงกว่าครั้งที่ 13 เนื่องจากเนื้อเรื่องอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระดับ 9 ในกราฟฟรายซึ่งมีจำนวนคำ 562 คำ ดังนั้นการได้ฝึกฝนเป็นประจำทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ซึ่งนักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนสรุปความได้ดีและยังเป็นการฝึกฝนการส่งสารให้กับนักเรียนด้วย ประกอบกับในขณะที่ฝึกนักเรียนได้ฝึกอย่างถูกวิธี มีความเข้าใจหลักวิธีการค้นหาใจความของเรื่อง หลักการเขียนสรุปความ และมีเกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปความที่ชัดเจน นักเรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความที่ดีขึ้นเป็นผลมาจากการได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น นักเรียนได้ตรวจคำตอบและร่วมกันให้คะแนนทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike 1874) และทฤษฎีสิ่งเร้าของออสซูเบล

(Ausubel 1963) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากสิ่งเร้าที่มาจากประสบการณ์ความรู้เดิม ดังนั้นสื่อหนังสือพิมพ์จึงช่วยพัฒนาการเขียนสรุปความของนักเรียนได้ดีขึ้น

2.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านจับใจความพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เนื่องจาก สารจากหนังสือพิมพ์ที่นำมาเป็นสื่อการสอนเป็นเรื่องที่ได้จากการสำรวจความสนใจของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ประกอบกับนักเรียนมีประสบการณ์ความรู้เดิมที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วสอดคล้องกับทฤษฎีสิ่งเร้าของออสซูเบล (Ausubel 1963) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ย่อมมีความหมายจะเกิดขึ้นได้ หากการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่เป็นความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ถ้าความรู้ใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิมก็จะทำให้เกิดความรู้ใหม่ แสดงว่าเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ที่นำมาใช้เป็นสื่อพัฒนาการอ่านจับใจความทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความดีขึ้นและถูกต้องมากกว่าเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาจากสารหนังสือพิมพ์มีความแปลกใหม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนจึงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวที่จะเรียนรู้และให้ความสนใจในการเรียนยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรดา วาเสณัง (2539) พบว่า การใช้สารจากหนังสือพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจพัฒนาการอ่านจับใจความช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านดีขึ้น เช่นเดียวกับปาริชาติ ชนม์ทวี (2546) ซึ่งมีผลการวิจัยสอดคล้องกับ สุวรา บัวทอง (2546) พบว่าการนำเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนมาสร้างเป็นสื่อการอ่านและฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านได้เป็นอย่างดี

2.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการเขียนสรุปความพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เนื่องจาก สารจากหนังสือพิมพ์ที่นำมาเป็นสื่อการสอนเป็นเรื่องที่ได้จากการสำรวจความสนใจของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ประกอบกับนักเรียนมีประสบการณ์ความรู้เดิมที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วสอดคล้องกับทฤษฎีสิ่งเร้าของออสซูเบล (Ausubel 1963) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ย่อมมีความหมายจะเกิดขึ้นได้ หากการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่เป็นความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ถ้าความรู้ใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิมก็จะทำให้เกิดความรู้ใหม่ แสดงว่าเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ที่นำมาใช้เป็นสื่อพัฒนาการเขียนสรุปความทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสรุปความดีขึ้น และถูกต้องมากกว่าเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาจากสารหนังสือพิมพ์ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวที่จะเรียนรู้และ

ให้ความสนใจในการเขียนยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ คุ่มจิว (2543) พบว่า การใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยใช้วิธีการเปลี่ยนรูปสารจากหนังสือพิมพ์ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

2.5 การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความไม่ส่งผลต่อการเขียนสรุปความและความสามารถในการเขียนสรุปความไม่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของผู้อื่น อาจเป็นเพราะการอ่านจับใจความเป็นทักษะการรับสารแต่การเขียนสรุปความเป็นทักษะการส่งสารที่ซับซ้อน การเขียนสรุปความต้องมีการเรียบเรียงข้อความ ถ้อยคำซึ่งต้องใช้การฝึกฝนและยังพบปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เกิดจากผู้เรียน คือ เพศ อายุ เชาว์ปัญญา ความถนัดทางภาษา เจตคติทางภาษา แรงจูงใจในการเขียน ความวิตกกังวล จำนวนปีที่เรียนภาษา และพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษา นอกจากนี้สุจริต เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทร์พรรษ์ (2538) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาบางประการที่ครูควรจะต้องรู้และนำไปใช้เพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สรุปได้ว่า ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดสภาพการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเองเพื่อฝึกฝนทักษะให้เกิดความชำนาญ จัดกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน และมีการเสริมกำลังใจในทางบวกเพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน อย่างไรก็ตามการเขียนสรุปความจะต้องพัฒนาไปพร้อมกับการอ่าน การคิดและการเขียนควบคู่กันไป การศึกษาวิธีการอ่านจับใจความที่ถูกต้องทำให้สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ง่าย ดังนั้นการเขียนสรุปความจะทำให้ดีต้องใช้ทักษะ การอ่านจับใจความให้เกิดประโยชน์ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2542) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการเขียนมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนเขียนได้อย่างเดียวแต่สามารถพัฒนาความรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องในทุกๆ ด้าน ดังนั้นกว่าจะได้นักเรียนที่พัฒนาการเขียนให้มีคุณภาพ มีมารยาทและรักการอ่าน การเขียนต้องผ่านกระบวนการสอนหรือวิธีการสอนการอ่านและการเขียนที่ดี จากผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียน การนำวิธีการสอนโดยการวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียน การสอนตามแผน และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียน วิธีดังกล่าวทำให้การเขียนสรุปความของนักเรียนสามารถพัฒนาขึ้น โดยแท้จริงสอดคล้องกับ ทฤษฎีของธอร์น ไคค์ (Thorndike 1874) สรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างรวดเร็วและมากขึ้นถ้าทำแบบฝึกบ่อยๆ หรือฝึกหัดมากๆ และหากสิ่งเร้าที่มาจากการเล่นก็จะตอบสนองมากขึ้น ดังนั้น

การสร้างสื่อหรือการนำสิ่งใหม่ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนเป็นสิ่งเร้าที่ผู้เรียนสนใจจึงทำให้การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนได้ดี

2.6 การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้สารจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนักเรียนมีประสบการณ์ความรู้เดิมที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วสอดคล้องกับทฤษฎีสิ่งเร้าของออสซูเบล (Ausubel 1963) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่เป็นความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ถ้าความรู้ใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิมก็จะทำให้เกิดความรู้ใหม่ แสดงว่าเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ที่นำมาใช้เป็นสื่อพัฒนาการอ่านจับใจความทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความดีขึ้น และถูกต้องมากกว่าเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาจากสารหนังสือพิมพ์เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจทั้งยังผ่านการคัดเลือกจากผู้เขียนมาแล้ว ประกอบกับการได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ภาควิธี ปฏิบัติตนในการอ่านจับใจความถูกต้อง ปฏิบัติตามลำดับขั้นในการอ่านจนนักเรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น

จากแนวคิดและผลการวิจัยสรุปได้ว่าการใช้สารหนังสือพิมพ์เป็นสื่อเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นสื่อในการสอนเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ครูภาษาไทยที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.2 ครูภาษาไทยควรเลือกสื่อการอ่านและการเขียนที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน มีระดับความยากง่ายของสารตรงกับระดับชั้นของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความ

สนใจในการอ่านบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการอ่านและมีพัฒนาการทางการอ่านและการเขียน ดียิ่งขึ้น

3.1.3 ครูภาษาไทยควรนำผลพัฒนาการทางการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3.1.4 ครูภาษาไทยควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจ สร้างแรงจูงใจและใช้การเสริมแรงให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและพร้อมที่จะรับการฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.1.5 ครูภาษาไทยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ควรนำกลวิธีการสอนเครื่องมือการวิจัยไปใช้ให้ครบกระบวนการ

3.1.6 ครูภาษาไทยควรให้นักเรียนมีเวลาในการฝึกทักษะการอ่านและเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดภาคการศึกษา เนื่องจากการฝึกมาก ๆ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนดียิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการใช้สารจากหนังสือพิมพ์พัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ โดยปรับระดับความยากของสารให้เหมาะกับระดับชั้นที่ทำการวิจัย

3.2.2 ควรมีการนำสารจากหนังสือพิมพ์ไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น พัฒนาทักษะการฟังกับการพูด พัฒนาทักษะการดูกับการพูด พัฒนาทักษะการฟังกับการเขียน ซึ่งเป็นทักษะการรับสาร การส่งสารและหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับสารและการส่งสาร

3.2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการรับสาร การส่งสารด้วยเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย

3.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น เพศ สภาพแวดล้อม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น